

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martynty Kasíkové a soudkyň JUDr. Lenky Škubalové a JUDr. Evy Kratzerové ve věci žalobce V [redacted] M [redacted], narozeného [redacted], bytem [redacted] zastoupeného JUDr. Janem Luhanem, advokátem se sídlem Masarykova 1250, 289 22 Lysá nad Labem proti žalovanému Ing. K [redacted] K [redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Jakubem Drábkem, advokátem se sídlem Oldřichova 23, 128 00 Praha 2, o popření pořadí přihlášení pohledávky zástavního věřitele, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami, č.j. 8 C 64/2014-74 ze dne 27.10.2014,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném výroku I. **mění** tak, že **žaloba**, že v exekuční věci oprávněného V [redacted] M [redacted] proti povinné A [redacted] M [redacted] vedené u EÚ Kladno pod sp. zn. 088 EX 1872/06 uplatněná pohledávka žalovaného ve výši 350.000,- Kč z titulu zástavní smlouvy k nemovitostem sepsané formou notářského zápisu ze dne 15.3.2006 vložené do katastru nemovitostí pod sp. zn. [redacted] s právními účinky vkladu ke dni 16.3.2006 a pohledávka žalovaného ve výši 300.000,- Kč z titulu zástavní smlouvy k nemovitostem ze dne 15.3.2006 vložené do katastru nemovitostí pod sp. zn. [redacted] s právními účinky vkladu ke dni 29.3.2006, obě zařazené do třetí skupiny dle § 337c odst. 1 písm. c) o.s.ř. mají horší pořadí než pohledávka žalobce (oprávněného), **se zamítá**.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně a před soudem odvolacím 67.483,- Kč, ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného Mgr. Jakuba Drábka, advokáta.

Odůvodnění:

Rozsudkem č.j. 8 C 64/2014-74 ze dne 27.10.2014 Okresní soud v Příbrami, určil, že v exekuční věci oprávněného V [redacted] M [redacted] proti povinné A [redacted] M [redacted], vydané u Exekutorského úřadu Kladno pod sp. zn. 088 Ex 1872/06 mají pohledávky žalovaného uplatněné ve výši 350.000,-Kč z titulu zástavní smlouvy k nemovitostem sepsané formou notářského zápisu ze dne 15.3.2006 vložené do katastru nemovitostí pod sp. zn. [redacted] s právními účinky vkladu ke dni 16.3.2006 a ve výši 300.000,-Kč z titulu zástavní smlouvy k nemovitostem ze dne 15.3.2006 vložené do katastru nemovitostí pod sp. zn. [redacted] s právními účinky vkladu ke dni 29.3.2006, obě zařazené do třetí skupiny podle § 337 odst. 1 písm. c/ o.s.ř. horší pořadí než pohledávky žalobce – oprávněného (výrok I.). Dále rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit České republice Okresnímu soudu v Příbrami soudní poplatek ve výši 5.000,-Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí (výrok II.) a o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 38.439,-Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet právního zástupce žalobce (výrok III.).

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání žalovaný, a to z důvodu dle § 205 odst. 2 písm. b), e), g) o.s.ř. Namítal, že dlužníkem žalobce byla A [redacted] M [redacted] a jejím úmyslem rozhodně nebylo zkrátit žalobce jako svého věřitele. Skutečnost, že J [redacted] N [redacted] překročil plnou moc ve vztahu k žalovanému, nemůže jít k tíži žalovaného, i když věděl, že A [redacted] M [redacted] má dluh vůči žalobci. Skutečnost, že J [redacted] N [redacted] finanční prostředky a movitou věc, poskytnuté žalovaným A [redacted] M [redacted] za účelem úhrady pohledávky žalobce, použil jinak, nemohl žalovaný ovlivnit. K tíži by mu nemělo jít, že své pohledávky zajistil zástavním právem jako řádný hospodář proto, aby nějakým způsobem umožnil či snad pomohl A [redacted] M [redacted] prostřednictvím jejího zmocněnce zkrátit žalobce jako věřitele. K těmto tvrzením žalovaného soud nepřihlédl, ani se s nimi nevypořádal v odůvodnění rozsudku. Při zajištění pohledávek vycházel žalobce z platných údajů uvedených v katastru nemovitostí a byl v dobré víře, že A [redacted] M [redacted] není v nakládání s nemovitostmi omezena. Navíc podle jeho názoru není podstatná jeho vědomost o závazku A [redacted] M [redacted]. Postup žalobce, který iracionálně vyměnil svoje pevné a nezpochybnitelné postavení vlastníka podílu o velikosti ideální 1/2 předmětných nemovitostí za příslib úhrady dlužné částky na A [redacted] M [redacted] a převedl svůj podíl bez jakéhokoliv omezení. Její majetkové poměry mu byly známé a muselo mu být tedy zřejmé, že k úhradě bude muset dojít prodejem celku a pohledávku si zřízením zástavního práva nezajistil. Nepovažoval za prokázané, že by své právo získal uzavřením zástavních smluv na úkor žalobce z důvodu, že mu bylo známo při uzavírání těchto smluv, že J [redacted] N [redacted] si od něj půjčuje finanční prostředky, které nesplácí a nehradí v nich dluhy A [redacted] M [redacted], ani to nemá v úmyslu. Právní závěr soudu I. stupně považoval za nepřipustný, nespravedlivý a v rozporu s § 42a občanského zákoníku ve znění do 31.12.2013. A [redacted] M [redacted] činila právní úkony prostřednictvím svého zmocněnce, a pokud ten překročil při jednání své oprávnění, je jím A [redacted] M [redacted] vázána, neboť neoznámila žalovanému, že zmocnitel své zmocnění překročil bez zbytečného odkladu, co se o něm dověděla. Žalovaný neměl pochybnosti o jednání zmocněnce A [redacted] M [redacted], neměla je ani notářka, která sepisovala bez výhrad notářské zápisy, které obsahovaly smlouvu o půjčce 350.000,-Kč a zástavní smlouvu, kterou byla tato půjčka zajištěna a zapsaná do katastru nemovitostí pod sp. zn. [redacted] s právními účinky ke dni 16.3.2006. Soud I. stupně učinil právní závěr o odporovatelnosti úkonu žalovaného jen na základě rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.8.2013 sp. zn. 21 Cdo 2041/2012-387, který pouze uvedl, že se lze na základě žaloby podle § 267a o.s.ř. domáhat

odporovatelnosti právního úkonu žalovaného, kterým uplatní své právo jako zástavní věřitel. Namítal dále, že pokud by byl připuštěn závěr soudu I. stupně o tom, že právní úkon, kterým uplatnil žalovaný své právo na uspokojení pohledávek ze zástavního práva v exekučním řízení je vůči žalobci právně neúčinný, neboť žalovaný toto právo získal uzavřením zástavních smluv na úkor žalobce, pak by se tento závěr mohl teoreticky týkat jen zástavního práva zřízeného k zajištění pohledávky ve výši 300.000,-Kč, neboť zde se jednalo primárně o dluh J. N. z kupní smlouvy. Na druhé zástavní právo tento závěr uplatněn být nemůže, a to s ohledem na výše uvedené, ale i na skutečnost, že A. M. dostala částku 350.000,-Kč. Navrhoval proto, aby žaloba žalobcem byla v plném rozsahu zamítnuta a žalobci bylo uloženo zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaného navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil, neboť jej považoval za věcně správný a odvolání žalovaného za nedůvodné. Poukazoval na skutečnost, že s argumenty uvedenými v odvolání se soud I. stupně náležitě vypořádal. Zdůrazňoval, že žaloba byla podána v souladu s právním názorem vyjádřeným Nejvyšším soudem ČR v rozsudku ČR 21 Cdo 2041/2012-387 ze dne 27.8.2013, která byla vedena mezi týmiž účastníky a skutkově s touto věcí souvisí, když veškeré skutkové a právní otázky byly již řešeny v předchozím soudním řízení před soudem I. stupně pod sp. zn. 12 C 115/2007. Žalovaný věděl a musel vědět, že jeho smluvní partner J. N. jako zplnomocněný zástupce dlužnice A. M. svými úkony zkracuje věřitele tedy žalobce. Soud I. stupně správně v majetkových transakcích uskutečněných mezi žalovaným a J. N. správně vyvodil, že žalovanému muselo být zřejmé, že úmyslem J. N. není vyrovnat závazky A. M. vůči žalobci. Musel vědět, že žádná částka nebude použita k uspokojení žalobce V. M. Naprosto nesouhlasil s hodnocení žalovaného ohledně jednání žalobce v souvislosti s uzavíráním smíru v řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví. Navrhoval potvrzení rozsudku soudu I. stupně a žádal náklady odvolacího řízení.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 občanského soudního řádu - dále jen o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozsudku okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě dle § 204 odst. 1 o. s. ř., že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201 o. s. ř.), a že uplatněné skutečnosti lze podřadit pod dovolené odvolací důvody uvedené v § 205 odst. 2 písm. b), e) a g) o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu, uvedeném v ustanovení § 212 věta první, § 212a odst. 1, 3 a 5 a § 214 odst. 1 o. s. ř., a shledal odvolání žalovaného důvodným.

Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že usnesením č.j. 12 C 175/2004-121 ze dne 24.1.2006 schválil Okresní soud v Příbrami smír žalobce V. M. a žalované A. M. o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem, a to domu č.p. v obci k.ú. s chlévem a přípravnou, garáží s nástavbou a přístřeškem, postaveném na st. parcele č. a pozemku st., zahrady se studnou venkovními úpravami a trvalými porosty parcelní č. a, pozemků ve zjednodušené evidenci dle původního pozemkového katastru (PK) č. katastrální a v obci k.ú. zapsaným na LV č. pro obec k.ú. a dále k pozemkům v obci k.ú., a to parcely č. ostatní plocha – neplodná, lesní pozemky parc. č. a, pozemek č. parc. ostatní plocha – neplodná a pozemků ve zjednodušené evidenci dle původního pozemkového katastru (PK) č. katastrální a zapsaných na LV č. pro obec k.ú. vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Příbram. Nemovitosti byly přikázány do výlučného

vlastnictví A ■ M ■, která se zavázala zaplatit žalobce 600.000,-Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí a náhradě nákladů řízení uhradit 29.425,-Kč ve stejné lhůtě. Dne 15.3.2006 uzavřel J ■ N ■ na základě plné moci udělené A ■ M ■ dne 7.3.2006, se žalovaným zástavní smlouvu, kterou bylo zřízeno zástavní právo k předmětným nemovitostem k zajištění pohledávky žalovaného z nedoplatku kupní ceny za osobní terénní automobil ve výši 300.000,-Kč podle kupní smlouvy uzavřené mezi J ■ N ■ a žalovaným dne 15.3.2006. Téhož dne tedy 15.3.2006 uzavřela A ■ M ■ zastoupená J ■ N ■ na základě plné moci, kterou mu udělila téhož dne, se žalovaným smlouvu o půjčce ve výši 350.000,-Kč, splatnou dne 15.7.2006. Částku 350.000,- Kč od žalovaného převzal J ■ N ■. K zajištění pohledávky žalovaného z této smlouvy bylo zároveň zřízeno zástavní právo k nemovitostem ve vlastnictví žalované na LV č. ■ pro obec ■, k.ú. ■. Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami č.j. 2 T 128/2007-306 ze dne 21.11.2007 byl J ■ N ■ pravomocně uznán vinným spácháním trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 2 písm. a/ odst. 3 trestního zákona ve stadiu pokusu podle ust. § 8 odst. 1 trestního zákona, kterého se dopustil tím, že poté, co 24.1.2006 přistoupil k závazku A ■ M ■ zaplatit žalobci částku 629.425,-Kč, uzavřel jako vedlejší účastník 27.6.2006 kupní smlouvu se žalovaným o prodeji předmětných nemovitostí za kupní cenu 1.000.000,-Kč, která měla být uhrazena započtením pohledávek žalovaného za A ■ M ■ a J ■ N ■, ačkoliv věděl, že sám je nemajetný a že tímto způsobem může odstranit jediný majetek A ■ M ■ jako dlužnice a znemožnit tak žalobci dosáhnout uspokojení své splatné pohledávky ve výši 629.425,-Kč. Dne 11.7.2006 nařídil Okresní soud v Příbrami exekuci k uspokojení pohledávky oprávněného V ■ M ■ proti povinné A ■ M ■ v částce 600.000,-Kč, nákladů předcházejícího řízení 29.425,-Kč, nákladů exekuce a nákladů oprávněného na základě výše uvedeného exekučního titulu a provedením exekuce pověřil soudní exekutorku JUDr. Janu Škopovou, Exekutorský úřad Kladno. Ta 25.7.2006 vydala exekuční příkaz č.j. 088 Ex 1872/06-5, kterým nařídila exekuci prodejem shora uvedených nemovitostí povinné, zapsaných na LV č. ■ pro obec ■, k.ú. ■. Žalovaný přihlásil u Exekutorského úřadu Kladno dopisem ze dne 19.6.2012 pohledávku v celkové výši 650.000,-Kč s tím, že svou pohledávku má zajištěnou zástavním právem k nemovitostem ve vlastnictví povinné. Při dražebním jednání 14.1.2014 byl udělen příklep vydražiteli K ■ Š ■ a nemovitosti byly vydraženy za 430.000,-Kč. Dne 23.4.2014 bylo soudní exekutorkou vydáno usnesení o rozvrhu rozdělované podstaty a oprávněný V ■ M ■ byl vyzván k podání žaloby podle § 267a odst. 1 o.s.ř. do 30 dnů od právní moci rozvrhového usnesení. To nabylo právní moci dne 10.6.2014, ale již 19.5.2014 žalobce podal žalobu o popření pořadí přihlášené pohledávky zástavního věřitele. S odkazem zejména na rozsudky Okresního soudu v Příbrami č.j. 12 C 115/2007-101 ze dne 27.2.2008 a Krajského soudu v Praze č.j. 28 Co 51/2009-165 ze dne 19.3.2009, kterými bylo rozhodováno o určení, že žalovaný nemá zástavní právo k nemovitostem, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR č.j. 21 Cdo 2581/2010-244 ze dne 10.8.2011, kterým bylo dovolání žalobce zamítnuto, ale i s odkazem na rozsudky soudu I. stupně č.j. 12 C 115/2007-274 ze dne 16.11.2011, Krajského soudu č.j. 28 Co 91/2012-330 ze dne 8.3.2012 a rozsudek dovolacího soudu č.j. 21 Cdo 2041/2012-387, kterými nebylo vyhověno žalobě žalobce na určení, že zástavní právo k předmětným nemovitostem není vůči žalobci právně účinné, dospěl soud I. stupně k následujícím závěrům. Považoval za spolehlivě zjištěné, že žaloba podle § 267a odst. 1 o.s.ř. je důvodná, neboť jsou splněny podmínky dle ust. § 42a občanského zákoníku z.č. 40/1964 Sb. Odporovatelným právním úkonem je přihláška žalovaného v exekuci vedená u Exekutorského úřadu Kladno pod sp. zn. 088 Ex 1872/06. Obě pohledávky žalovaného jako zástavního věřitele přihlášené v exekuci vedené proti povinné A ■ M ■ mají sice formální a lepší pořadí, než pohledávka žalobce, pro kterou je exekuce vedena, neboť právní účinky vkladu do katastru nemovitostí nastaly 16.3.2006 u pohledávky 350.000,-Kč a

29.3.2006 u pohledávky 300.000,- Kč. Pořadí pohledávky žalobce se řídí dnem zahájení exekučního řízení, tedy 7.7.2006. Právní úkon, kterým žalovaný jako zástavní věřitel uplatnil své právo na uspokojení pohledávek ze zástavního práva v exekučním řízení, považoval vůči žalobci za právně neúčinný, neboť získal lepší pořadí uzavřením zástavních smluv na úkor věřitele. Žalovanému při uzavírání zástavních smluv na nemovitosti A ■■■ ■■■ muselo být známo, že J ■■■ N ■■■ si od něj půjčuje finanční prostředky, které nesplácí, nehradí z nich dluhy A ■■■ ■■■, ani to nemá v úmyslu a to za situace, kdy žalovanému byl známý závazek A ■■■ M ■■■ vůči žalobci vyplatit mu do 7.5.2006 částku 600.000,-Kč. Námitku žalovaného, že žaloba byla podána po uplynutí tříleté lhůty dle § 42a tehdy účinného občanského zákoníku neshledal důvodnou, neboť žalobce se svého práva intenzivně domáhá od 4.6.2007, kdy byla podána žaloba ve věci sp. zn. 12 C 115/2007, přičemž konečný právní názor v této věci je zřejmý teprve z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.8.2013. Splněna byla i 30 denní lhůta pro podání žaloby dle § 267a o.s.ř. stanovená soudní exekutorkou. Při právním posouzení pak vycházel soud I. stupně z ust. § 42a občanského zákoníku a § 267a odst. 1 a 2 o.s.ř. Úhradu soudního poplatku uložil soud I. stupně žalovanému, neboť žalobce byl osvobozen od soudních poplatků a proto přešla poplatková povinnost na žalovaného. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal procesně úspěšnému žalobci plnou náhradu nákladů řízení za tři úkony právní služby.

Odvolací soud i po zopakování důkazů podle § 213 odst. 2 o.s.ř. obsahem exekučního příkazu ze dne 25.7.2006, protokolu o rozvrhovém jednání ze dne 23.4.2014, popření pořadí přihlášené pohledávky zástavního věřitele ze dne 22.4.2014, a zejména rozsudku Nejvyššího soudu ČR č.j. 21 Cdo 2041/2012-387 ze dne 27.8.2013 vyšel ze skutkových zjištění soudu I. stupně, na která odkazuje.

Podle § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil odvolací soud dokazování níže uvedenými listinami, z nichž učinil následující závěry. Z obsahu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 7.11.2008, sp. zn. 11 P 54/96, založeném ve spisu sp. zn. 12 C 115/2007 odvolací soud zjistil, že opatrovníkovi žalobce, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům Městské části ■■■ ■■■ byl udělen souhlas s podáním žaloby odpůřčí a s vedením řízení ve věcech navazujících na spor u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 12 C 175/2004 o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem specifikovaným ve výroku rozsudku. Dále doplnil dokazování usnesením Okresního soudu v Příbrami č.j. 21 Nc 5704/2006-11 ze dne 11.7.2006, kterým bylo prokázáno, že byla nařízena exekuce podle vykonatelného usnesení Okresního soudu v Příbrami č.j. 12 C 175/2004-121 ze dne 24.1.2006 k uspokojení pohledávky oprávněného v částce 600.000,- Kč, jakož i nákladů předcházejícího řízení 29.425,- Kč a nákladů exekuce a nákladů oprávněného, když provedením exekuce pověřil soudní exekutorku JUDr. Janu Škofovou, Exekutorský úřad Kladno se sídlem nám. Sítná 3105, Kladno. Dokazování doplnil i obsahem exekučního titulu zmiňovaného v usnesení o nařízení exekuce a obsahem návrhu oprávněného na exekuci ze dne 4.7.2006, kterým je ve spojení s protokolem o rozvrhovém jednání konaném dne 23.4.2014 prokázáno, že pořadí pohledávky vymáhané oprávněným, je dáno dnem 7.7.2006, dnem zahájení exekučního řízení. Obsahem přihlášené pohledávky, učiněné žalovaným dopisem ze dne 19.6.2012 a 10.1.2014, ve spojení s obsahem protokolu o rozvrhovém jednání konaném dne 23.4.2014 č.j. 088 EX 1872/06-111 považuje odvolací soud za prokázané, že pohledávka přihlášeného věřitele, žalovaného, pro částku v celkové výši 300.000,- Kč z titulu zástavní smlouvy k nemovitostem ze dne 15.3.2006, je dána právními účinky vkladu a pořadí pohledávky je tedy dáno dnem 29.3.2006, dnem vzniku zástavního práva. V případě pohledávky žalovaného přihlášené pro částku v celkové výši 350.000,- Kč z titulu zástavní smlouvy nemovitých věcí zapsaných na LV č. ■■■ pro obec ■■■, k.ú. ■■■, ze dne 15.3.2006, kde právní

účinky vkladu nastaly 16.3.2006, je dáno pořadí pohledávky dnem vzniku zástavního práva 16.3.2006.

Při právním posouzení postupoval odvolací soud podle ustanovení § 3028 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále jen o. z.), když tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti a není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných. Jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. S ohledem na shora uvedené pak pokud jde o uplatněný nárok, postupoval stejně jako soud I. stupně podle § 42a z.č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku platného do 31.1.2013 (dále jen obč. zák.), byť žaloba byla podána v roce 2014, neboť odporovatelným právním úkonem je přihláška pohledávky do vedené exekuce podaná žalovaným v roce 2012.

Odvolací soud jinak považuje skutková zjištění učiněná soudem I. stupně za správná, odkazuje na ně, nesouhlasí však se závěrem soudu I. stupně, že žaloba podle § 267a odst. 1 o.s.ř. je důvodná, a to ze zcela jiných důvodů, než jsou namítány žalovaným v odvolání.

Odvolací soud v daném případě vycházel stejně jako soud I. stupně z rozsudku Nejvyššího soudu ČR č.j. 21 Cdo 2041/2012-387 ze dne 27.8.2013, který je publikován ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího soudu. Jednalo se o rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o dovolání žalobce ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 12 C 115/2007 proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8.3.2012, č.j. 28 Co 91/2012-330, kterým byl rozsudek Okresního soudu v Příbrami č.j. 12 C 115/2007-274 ze dne 16.11.2011 změněn tak, že se zamítá žaloba na určení, že zástavní smlouvy k předmětným nemovitostem jsou vůči žalobci, osobě totožné se žalobcem v této věci, právně neúčinné. Odvolací soud dospěl k závěru, že vyslovení právní neúčinnosti zástavních smluv uzavřených mezi A. ■■■■■ M. ■■■■■ a žalovaným nemůže představovat podklad pro výkon rozhodnutí. Dovolací soud pak rozhodl shora citovaným rozsudkem, ve kterém dovodil, že věřitel může za podmínek uvedených v § 42a obč. zák. odporovat právnímu úkonu, kterým zástavní věřitel uplatnil právo na uspokojení své pohledávky ze zástavy, k níž vzniklo zástavní právo na základě smlouvy o zřízení zástavního práva uzavřené mezi dlužníkem a zástavním věřitelem, a to za podmínek uvedených v § 42a obč. zák. Odporovatelným právním úkonem však není smlouva o zřízení zástavního práva, nýbrž právní úkon, kterým zástavní věřitel na základě smlouvy o zřízení zástavního práva uzavřené mezi ním a dlužníkem uplatňuje své právo na uspokojení pohledávky ze zástavy, mimo jiné i přihláška pohledávky do zahájeného řízení o výkonu rozhodnutí prodejem zastavené movité věci, nemovitosti nebo podniku (obdobně přihlášky pohledávky do vedené exekuce). Rozhodnutí soudu, kterým by bylo odpůřící žalobě dle § 42a obč. zák. vyhověno, je pak podle shora citovaného rozsudku Nejvyššího soudu podkladem proto, aby se věřitel mohl na základě titulu způsobilého k výkonu rozhodnutí (exekučního titulu) vydaného proti dlužníkovi domáhat nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) postižením toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku, a to nikoliv proti dlužníku, ale vůči osobě, které vznikl z odporovatelného právního úkonu dlužníka prospěch. Rozhodnutí soudu o odpůřící žalobě dle § 42a obč. zák., jímž bylo určeno, že právní úkon, kterým zástavní věřitel na základě zástavní smlouvy uzavřené s dlužníkem uplatnil právo na uspokojení své pohledávky ze zástavy (přihlášení pohledávky) je vůči věřiteli právně neúčinný, pak představuje podklad pro zahájení řízení o tzv. odporové žalobě podle ustanovení § 267a o.s.ř. Na základě pravomocného rozhodnutí o odpůřící žalobě se věřitel může domáhat uspokojení své vymáhané pohledávky v exekučním řízení postižením zastaveného majetku dlužníka, aniž by se přitom přihlíželo k lepšímu pořadí zástavního

věřitele při uspokojení pohledávek, které zástavní věřitel získal uzavřením zástavní smlouvy na úkor věřitele a které by věřitel, jehož odpůřčí žalobě bylo vyhověno, mohl úspěšně popřít tzv. odporovou žalobou podle ustanovení § 267a o.s.ř., podanou proti zástavnímu věřiteli. V průběhu řízení nebylo prokázáno a žalobce ani netvrdil, že by zde bylo rozhodnutí soudu o odpůřčí žalobě podle § 42a obč. zák., kterým by vůči žalobci bylo rozhodnuto o určení neúčinnosti žalovaným podané přihlášky pohledávky do exekučního řízení. Soud I. stupně tuto otázku řešil jen jako otázku předběžnou při rozhodování o takzvané odporové žalobě podle § 267a o.s.ř. Vzhledem k tomu, že nebylo vydáno rozhodnutí o odpůřčí žalobě dle § 42a obč. zák. (které v projednávané věci citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR staví jako předpoklad úspěšnosti odporové žaloby podle ustanovení § 267a o.s.ř.), nelze tedy vyhovět žalobě, kterou se žalobce domáhal popření pořadí přihlášení pohledávky zástavního věřitele.

Odvolací soud se shora uvedených důvodů rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. změnil dle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. tak, že žalobu na popření pořadí přihlášené pohledávky zástavního věřitele – žalovaného, v plném rozsahu zamítl.

V řízení byl žalovaný zcela úspěšný, a proto mu náleží podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř. náhrada nákladů za řízení před soudem I. stupně. V řízení před soudem I. stupně učinil zástupce žalovaného celkem tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen vyhláška), a to za převzetí a přípravu zastoupení, podání písemného vyjádření ve věci samé a účasti při soudním jednání před soudem I. stupně dne 27.10.2014. Z tarifní hodnoty 364.119,- Kč (z hodnoty rozdělované podstaty) mu tak náleží odměna dle § 7 bod 6 vyhlášky 9.780,- Kč, a za tři úkony právní služby 29.340,- Kč. Náleží mu dále i režijní paušály za tři úkony právní služby po 300,- Kč, tedy 900,- Kč, dle § 13 odst. 3 vyhlášky, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhlášky za čtyři půlhodiny po 100,- Kč, celkem 400,- Kč. Dle § 13 odst. 4 mu náleží i náhrada cestovních výdajů za cestu z Prahy do Příbrami a zpět, když k cestě byl použit osobní automobil zástupce žalovaného BMW X5, který má spotřebu 8,5 litrů nafty na 100 kilometrů a při ujeté vzdálenosti 124 kilometrů tam a zpět a ceně nafty dle vyhlášky č. 435/2013 Sb. 36 Kč za 1litr a náhrady 3,70 Kč za 1 km, pak činí náhrada cestovních výdajů 838,24 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, je nutno mu podle § 137 odst. 3 o.s.ř. přiznat 21% DPH z výše uvedených částek ve výši 6.610,43 Kč. Náklady žalovaného za celé řízení před soudem I. stupně tedy činí 38.089,-Kč.

V odvolacím řízení byl též úspěšný žalovaný, a proto mu náleží podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu účelně vynaložených nákladů. Tyto náklady tvoří náklady na zastoupení advokátem ze shora uvedené tarifní hodnoty při dvou úkonech právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky (podání odvolání, účast při jednání před odvolacím soudem), 19.560,- Kč, dva režijní paušály po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky), tedy 600,- Kč, dále DPH ze součtu výše uvedených částek 20.160,- Kč § 137 odst. 3 o.s.ř.) 4.234,- Kč. Po připočtení nákladů vynaložených na soudní poplatek za odvolání ve výši 5.000,- Kč činí náklady odvolacího řízení celkem 29.394,- Kč.

Žalobci bylo uloženo, aby celkové náklady za řízení před soudy obou stupňů ve výši 67.483,- Kč zaplatil žalovanému k rukám jeho zástupce podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **dovolání** do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

V Praze dne 28. dubna 2015

JUDr. Martina Kasíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Šmídová